

A Uctívání před vítězstvím:

❖ Smlouva především (Jozue 5,1-9)

- I když to bylo více než 40 let, co opustili Egypt, Izrael ještě nevstoupil do Zaslíbené země. Teď na ni její nohy šlapaly. Nastal čas odstranit "pohanění Egypta" a obnovit smlouvu s Bohem (Jozue 5:9).
- Před konzumací prvního Pesachu byli izraelští muži obřezáni, protože žádný neobřezaný muž se na něm nemohl podílet (Ex 12:48). Ale protože poprvé odmítl vstoupit do Kanaánu, smlouva byla porušena a žádný Izraelita nebyl na poušti obřezán (Jozue 5:5).
- Aby byla smlouva obnovena, bylo nutné opakovat toto fyzické znamení (Gn 17,10). Tento zákon postavil to důležité na první místo. Pro nás je to příklad k následování: "Hleďte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno" (Mt 6,33).

❖ Pesach (Jozue 5,10-12)

- Od Egypta po Kanaán Izrael následoval "chiastický" proces, opakoval události v opačném pořadí: **Egypt** = > Obřízka a Pesach = > přechod Rudého moře = > **poušť** = > přechod Jordánu = > Obřízka a Pesach = > **Kanaán**.
- První Pesach byl symbolem vysvobození z Egypta. Druhé Velikonoce, které slavila nová generace, byly symbolem toho, jak se zmocnili zaslíbené země.
- Krátce před svým ukřižováním dal Ježíš tomuto obřadu nový význam s novými symboly: beránek se stal chlebem a krev se stala vínem.
- Nyní jsou symboly těla a krve našeho Vykupitele, který nás vyvede z Egypta (tj. z našeho hříchu) a do zaslíbené země (1 Korintským 11:23-26).

B Uctívání mezi horami:

❖ Oltáře obnovy (Jozue 8,30-31)

- Mojžíš přikázal, aby při vstupu do Kanaánu byl na hoře Ebal postaven oltář a chvála Bohu (5. Mojžíšova 27,5-7). Proč na hoře Ebal a ne na Gerizimu?
- Jak oltář, tak zákony, které měly být napsány na památníku a čteny před lidmi, se týkaly požehnání a prokletí (5. Mojžíšova 27,12-13). U Gerizima bylo vysloveno požehnání, u Ebalu prokletí.
- Ježíš se pro nás stal prokletím, abychom mohli přijmout požehnání (list Galatským 3,13-14). Tento oltář je pro nás jasným obrazem Ježíšovy oběti za nás.
- Uprostřed dobývání hledal Izrael čas, kdy by se mohl znovu zasvětit Bohu. Je to pro nás výzva, abychom napodobovali jeho příklad a zasvětili se Bohu nejen jako jednotlivci, ale také jako Boží vyvolený lid.

❖ Napsáno na kamenech (Jozue 8,32-35)

- Když Jozue postavil oltář na hoře Ebal, zvedl několik kamenů a obložil je vápnem. Pak na ně napsal kopii zákona [Deuteronomium, které zahrnovalo Desatero přikázání a různé zákony, spolu s požehnáním a prokletím] (Jozue 8,32; 5. Mojžíšova 27,2-3).
- Nakonec byl zákon přečten před lidem, rozdělený na dvě části – jednu na úbočí každé hory (Jozue 8,33-35). Tímto způsobem byla obnovena smlouva mezi Bohem a jeho lidem.
- To je výzva i pro nás. Jako Boží lid ostatku musíme pravidelně obnovovat svou smlouvu s Bohem a pamatovat na to, jak nás sem vedl a jakým požehnáním nás zahrnul.
- Kromě naší osobní obnovy nám svátost také poskytuje onen zvláštní okamžik obnovy jako Božímu lidu.

C Zvláštní místo k uctívání:

❖ Touha po jeho přítomnosti (Jozue 18,1)

- Země byla podmaněna Izraelem. Území bylo rozděleno mezi nejvýznamnější kmeny, ačkoli sedm kmenů ještě nedostalo svůj podíl. Válečníci Rubenovi, Gádovi a polovina kmene Manasesova měli být posláni do svých držav za Jordánem.
- Než se kmeny rozdělily, došlo ke zvláštnímu a zásadnímu činu: postavení svatostánku, centra uctívání Izraele (Jozue 18:1).
- Svatyně, jako viditelný Boží příbytek, byla bodem soudržnosti, kde byli všichni sjednoceni v adoraci. Bez Boží přítomnosti nemělo vlastnictví země smysl.
- Dnes, kdy je stále ještě třeba překonat moderní a postmoderní velikány, je životně důležité, abychom zaměřili svůj pohled na nebeskou svatyni, kde se za nás Ježíš přimlouvá.